

67735-12-24
15.4.2026

תלה"מ
בית משפט לענייני משפחה צפת

בפני סגנית הנשיא:
אביבית נחמיאס

- נגד -

נתבע:
אלמוני
עו"ד סחר סאדר

תובעת:
פלונית
עו"ד רון קלנר

פסק דין

לפני בקשה לסילוק על הסף.

במסגרת ההליך העיקרי עתרה האם לחייב את האב לעבור אבחון פסיכודיאגנוסטי טרם יורחבו זמני השהות בינו לבין הקטינים.

האב מצידו הגיש בקשה לסילוק התובענה על הסף, מחמת מעשה בית דין והשתק הגנה, ומשמדובר בתביעה הכוללת טענות ממוחזרות שנטענו בעבר, ונדחו.

תמצית העובדות הצריכות לעניין והשתלשלות הליכים הקודמים:

1. הצדדים ניהלו בפני עשרות הליכים משפטיים, שהחלו בשנת 2017 כאשר למרבה הצער, בחלק ניכר מהשנים שחלפו, היתה תלויה ועומדת תובענה כזו או אחרת בבית המשפט.
2. בתמצית ייאמר כי הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י ביום 18.02.13, לאחר מספר חודשי היכרות. מנישואיהם נולדו הקטינים ל' כיום בן כ-12 וחצי שנים, וע' כיום בת כ-10 וחצי שנים.
3. מערכת היחסים של הצדדים התאפיינה בעליות מורדות ומחלוקות אשר החריפו לאחר לידת הקטינה. בחודש ינואר 2017 עזב האב את יחידת הדיור בבית הורי האם, בה התגוררו הצדדים, וביום 22.01.18 הצדדים התגרשו בג"פ. לאחר הפרידה, האב עבר להתגורר ב***. האם נישאה בשנית ומתגוררת עם הקטינים ביישוב ***.
4. במהלך השנים היו מחלוקות רבות בעניין זמני השהות והקשר בין הקטינים לאביהם, כמו גם בעניין המזונות, או ליתר דיוק, אי תשלום האב את המזונות שנפסקו, דבר שגרר, בין היתר, אף תביעה לחיוב אימו של האב במזונות נכדיה.
5. פס"ד מנומק בעניין הסדר ההורות וחלוקת זמני השהות ניתן ביום 20.08.19 (תלה"מ 53952-03-17, תלה"מ 17-05-17696) לאחר שנוהל הליך הוכחות, במסגרתו נדחתה תביעת האב לקביעת משמורת משותפת. במסגרת אותו פסק הדין ניתנה התייחסות לבקשותיה של האם לעריכת אבחון פסיכיאטרי לאב וניתנה הנמקה מדוע הבקשות נדחו.

6. בפסה"ד נקבע כי בית האם יהיה ביתם העיקרי של הקטינים, נקבעו זמני שהות והצדדים הופנו לתיאום הורי.
7. ביום 24.03.20 הגיש האב תביעה לשינוי זמני שהות (תלה"מ 20-03-44945), ותביעה להפחתת מזונות (תלה"מ 20-04-27487). התביעה להרחבת זמני שהות נמחקה (פרוטוקול הדיון מיום 01.07.20). ביום 08.07.20 הגיש האב תביעה נוספת לשינוי זמני שהות (תלה"מ 20-07-20671).
8. ביום 10.06.21 נדחו בפסק דין מנומק שתי התביעות, שהגיש האב, הן בעניין השינוי בזמני שהות והן בעניין התביעה להפחתת מזונות. הצדדים הופנו להליך טיפולי הכולל הדרכה הורית.
9. ביום 12.01.23 הגיש האב פעם נוספת תביעה "לשינוי התוכנית ההורית", בטענה שהקטינים עוברים התעללות בבית האם. במסגרת אותו הליך הוקפאו זמני שהות עם האב, בעיקר על רקע התנהלותו של האב, והשפעתה על מצבם של הקטינים (תלה"מ 23-01-31519).
10. במסגרת אותו הליך, שמע בית המשפט את הקטינים והתרשם כי הם זקוקים לאביהם ולקשר עימו ומתגעגעים אליו. בשים לב לכך שעיקר הבעיה נעוצה בקונפליקט בין ההורים ובהתנהלותו של האב דווקא, הוצע כי תחת בדיקת מסוגלות הורית, במסגרתה נבדקים אף הקטינים הצדדים ובן זוגה של האם, יקבלו ההורים הדרכה הורית, ובכפוף לכך שהאב יחל הדרכה הורית, יוחזרו זמני שהות על כנם (ר' החלטה מיום 13.9.23).
11. האם התנגדה להצעה להשבת זמני שהות, ודרשה לבצע בדיקה פסיכודיאגנוסטית לאב בטענה כי האב מציג מסמכים רפואיים/פסיכיאטריים סותרים בערכאות השונות (ר' בקשה מיום 19.9.23).
12. בהחלטה מיום 20.9.23 הובהר כי ככל ששני הצדדים יסכימו לבדיקה פסיכודיאגנוסטית (תחת בדיקת מסוגלות הורית שהינה יותר מורכבת וכוללת אף את בדיקת הקטינים) כך ייעשה. בהעדר הסכמה ימונה מומחה לבדיקת מסוגלות הורית. בהחלטה מיום 17.10.23 הופנו שני הצדדים לבדיקה פסיכודיאגנוסטית.
13. האם התנגדה לביצוע בדיקה פסיכודיאגנוסטית עברה בטענה כי לא נמצא כל דופי בהורותה ויכולתה ההורית ולצד זה דרשה כי המפגשים עם האב יתקיימו בפיקוח בכפוף לתוצאות בדיקה פסיכודיאגנוסטית לאב ובדיקת יכולותיו ההוריות (ר' תגובת האם מיום 31.10.23 ומיום 14.11.23).
14. במסגרת הדיון מיום 10.12.23 בית המשפט הציע מתווה הדרגתי להרחבת זמני שהות בכפוף להדרכה הורית של האב.
15. בהמשך לאותו דיון נקבע בהחלטה מיום 04.01.24 כי אין להתלות את המפגשים בין האב לקטינים באבחון פסיכודיאגנוסטי. בין היתר נקבע כדלקמן:

בהמשך לפרוטוקול הדיון מיום 10.11.23, שוכנעתי כי חרף החלטות קודמות שניתנו ואשר במסגרתן הופנו הצדדים לבדיקה פסיכודיאגנוסטית, אין מקום להתלות את המפגשים בין האב לקטינים באיבחון האמור, וזאת הן מאחר שמדובר בהחלטות ביניים, הן מאחר שהאם מסרבת סירוב מוחלט לעבור איבחון כלשהו, הן מאחר שביתם העיקרי של הקטינים הינו בית האם ואף האם אינה מתנגדת לקיום קשר עם האב ומודה בצורך זה של הקטינים, והן מאחר שבדיון התרשמתי כי דרישת האם לאיבחון האב, נועדה בעיקר לצרכים שאינם נוגעים לקשר של האב עם הקטינים אלא לצרכים אחרים (יכולתה לפעול לגביית מזונות מהאב, דבר אשר הודגש פעם אחר פעם ע"י בא כוחה, זאת בשים לב להעדר יכולת לגבות את המזונות מהמל"ל ומגבלה בדבר יכולת האב לשהות במאסר לצורכי גביה).

כפי שצויין בהחלטה שניתנה לאחר שמיעת הקטינים, הקטינים מתגעגעים לאביהם, וזקוקים לקשר עימו.

הכרעות בעניין הסדר ההורות ניתנו, האב ביקש לשנותם במסגרת הליך זה בטענה כי הקטינים עוברים התעללות בבית האם. באופן חריג טענה זו דווקא גרמה להחלטות המגבילות את הקשר בין הקטינים לאביהם. אין בליבי ספק כי האב הפנים שאם התנהלות של זו תלונית שווא תחזור על עצמה, תקרה התוצאה ההפוכה לה קיוויה".

16. בסופו של יום, ניתנו הוראות לחידוש זמני השהות באופן הדרגתי, לפיהן האב יראה את הקטינים אחת לשבוע למשך 3 שעות, ובכפוף להמלצת העו"ס זמני השהות יורחבו לפעם בשבוע כולל לינה. עוד נפסק כי על האב להמשיך בהדרכה הורית וכי אף האם תקבל הדרכה הורית לאחר מועד לידתה הצפויה.

17. החלטה זו קיבלה תוקף של פס"ד ביום 11.02.24, כאשר תביעתו של האב לשינוי הסדר ההורות נדחתה. העו"ס לסדרי דין הוסמכה להכריע במחלוקות בין ההורים בנוגע לקשר בין הקטינים לאביהם, והתיק נסגר (להלן "פסק הדין").

18. בכך לא תם. במסגרת אותו תיק, ניתנו החלטות רבות לאחר שניתן פסק הדין. חידוש הקשר עוכב והעו"ס נדרשה להתמודד עם פניות חוזרות ונשנות לעיתים על בסיס יומיומי, כאשר האם המשיכה לדרוש בפניה כי האב יעבור איבחון (ר' דיווח העו"ס מיום 27.1.25).

19. בין לבין הגישו הצדדים צווי הגנה הדדיים: לטענת האב, בשל אלימות פיזית קשה של האם כלפי הקטין ל', ואילו לטענת האם בעקבות התעללות והסתה קשים מצידו של האב. בהחלטה מיום 6.8.23 הובהר כי להתרשמות גורמי הטיפול, אין ממש בטענות האב לאלימות מצד האם, ומנגד התרשמו כי התנהלות האב מעלה חשש לפגיעה בהתפתחותם התקינה של הקטינים, ונקבע כי המפגשים יתקיימו במרכז קשר (ר' החלטה מיום 6.8.23 - ה"ט 49299-07-23 וה"ט 43482-07-23).

20. במסגרת תלה"מ 31519-01-23, לאחר מעורבות שיפוטית ומעורבות לשכת הרווחה חודשו המפגשים בין הקטינים לאביהם.

21. באותו הליך, הוגש תסקיר ביום 20.5.24 במסגרתו הומלץ על הרחבת זמני השהות כולל לינה. האם התנגדה בכל תוקף בטענה כי האב מסית את הקטינים וגורם להם להתלונן נגדה בפני גורמי חינוך וטיפול וביקשה לבצע אבחון פסיכודיאגנוסטי לאב תוך מחזור טענותיה (ר' הודעת האם מיום 10.6.24). הבקשה לעריכת אבחון פסיכודיאגנוסטי נדחתה (החלטה מיום 08.07.24).

22. במאמר מוסגר יצויין כי בהחלטה נוספת מאותו יום 08.07.24 הביע בית המשפט מורת רוחו מהתלונות האינסופיות של האב. הובהר כי מאחר שמחד גיסא הקטינים זקוקים לקשר עם אביהם ומאידך גיסא האב עושה ככל העולה על רוחו וממשיך לערב גורמי רווחה ומשטרה, דבר הפוגע בקטינים, נקבע כי הקטינים ילונו אצל אביהם אך ורק במהלך חופשת הקיץ, אולם בסופו של יום החלטה זו לא יושמה, לאחר שהאם סיכלה אותה באמצעות הגשת בקשות שונות (ערעור שהגיש האב לבית המשפט המחוזי התייטר שכן חופשת הקיץ חלפה לה).

23. שוב הוגשו בקשות, ניתנו החלטות לאחר שהתברר כי לא התקיימו זמני השהות בין האב לקטינים מחודש יוני 24' (למעט פעם אחת) נקבע בהחלטה מיום 30.10.24 כי האב יראה את הקטינים בימי שישי אחת לשבועיים במשך 4-5 שעות (ללא לינה), הובהר כי "חרף טענות האם התרשמות בית המשפט מקשר אוהב בין הקטינים לאביהם והנצחת העדר המפגשים ביניהם אינה מטיבה עימם".

24. המסקנה הברורה העולה מהבקשות השונות שהגישה האם בתלה"מ 31519-01-23, הינה כי האם לא השלימה עם כל החלטה שאינה כוללת היענות לדרישתה החוזרת ונשנית לפיה ייערך לאב איבחון פסיכודיאגנוסטי, לצד התנגדות נחרצת לכל בדיקה שתיערך עבורה.

25. לאחר שהובהר כי במשך כחצי שנה הקשר עם האב לא התנהל באופן יציב וקבוע הן בשל ההליכים המשפטיים, הן בשל המצב בטחוני בארץ בעת המלחמה, והן בשל מצבו האישי של האב, נקבע בהחלטה מיום 17.11.24 כי עם כל הקושי בהתנהגותו של האב, אין מקום למנוע קשר בינו לבין הקטינים, וכי אין מקום לקיים את המפגשים במרכז קשר בשל המצב הבטחוני, כמו כן צויין כי האם פעם אחר פעם דורשת איבחון פסיכודיאגנוסטי לאב, וכבר ניתנו אינספור החלטות בעניין זה. בשלב זה, הקטינים יהיו עם אביהם אחת לשבועיים בימי שישי למשך 5 שעות. האב יקח את הקטינים מבית האם וישיבם לבית האם בתום המפגש. ככל שהאב יתמיד במפגשים אלה חמש פעמים ברציפות, תישקל הרחבתם בהתאם לפסק הדין.

26. בתגובה הגישה האם ביום 21.11.24 בקשה דחופה לביטול ההחלטה מיום 17.11.24 או לעיכוב ביצוע ההחלטה עד לאבחון פסיכודיאגנוסטי לאב בשל הצגת נתונים חדשים, שהוצגו במסגרת הליך לגביית מזונות המתנהל בהוצל"פ (תיק 515666-11-18). כשלטענתה האב הגיש תצהיר ומסמכים רפואיים המעידים כי הוא נוהג תחת השפעת סמים, סובל מחרדות ופוביות

ומטובל בתרופות פסיכיאטריות, וכפועל יוצא מכך, מסכן את הילדים בשעת נהיגה. בנוסף סובל מהפרעות פסיכיאטריות קשות שיש בהן עד כדי חשש ממשי לפגיעה בילדים, פיזית ונפשית.

26.11.24 ביום ניתנה החלטה הדוחה פעם נוספת את הבקשה לעריכת איבחון פסיכודיאגנוסטי לאב. לאחר שהוצג אישור מהפסיכיאטר המטפל כי אין במצבו הרפואי של האב, ובתרופות שהוא נוטל כדי לסכן את הקטינים בנסיעה עימו או בשהות עימו, במסגרת החלטה מיום 12.12.24 ניתנה הוראה על חידוש הקשר לאלתר.

28. לציין כי בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד ההחלטה נמחקה ביום 19.12.24 לאחר שהובהר בין היתר כי לאחר שסוגיית דרישת האבחון הפסיכודיאגנוסטי נדחתה מספר פעמים על ידי בית משפט קמא, אין לדון בה במסגרת תיק סגור או ברמ"ש על החלטה בתיק סגור (רמ"ש 19510-12-24).

29. מייד לאחר מתן פסק דין בית המשפט המחוזי, פנתה האם ביום 25.12.24 בהליך שבכותרת, במסגרתו עתרה לביצוע איבחון פסיכודיאגנוסטי לאב, נוכח המסמכים שהוצגו בהליך ההוצל"פ כשלטענתה האיש הסתיר את מצבו מבית המשפט.

ובחזרה להליך שבכותרת - תלה"מ 67735-12-24:

30. במסגרת ההליך שבפני, הוגש תסקיר הכולל עדכון אודות מצב הקטינים, חידוש הקשר עם אביהם והמצלצות אודות הצורך בדבר אבחון פסיכודיאגנוסטי לאב (נסרק לתיק ביום 27.1.25).

31. בתסקיר הודגש המחיר הכבד שנגבה מהילדים וההשלכות הקשות על מצבם הנפשי, כתוצאה מהסכסוך ההורי.

32. העו"ס המליצה על ביצוע בדיקת מסוגלות הורית לשני ההורים, שתיעשה ע"י גורם מטעם מחלקת הרווחה.

33. בעקבות התסקיר הוצע בהחלטה מיום 5.2.25 כי שני הצדדים יופנו לבדיקת מסוגלות הורית.

34. **האם התנגדה נחרצות ועמדה על בדיקת האב בלבד**, בטענה כי העובדה שהיא משמשת כאם לחמישה ילדים, מעידה על יכולותיה ההוריות שאינן מוטלות בספק. האם שבה על דרישתה להתנות את המפגשים בפיקוח צד ג' עד לקבלת תוצאות אבחון פסיכודיאגנוסטי לאב בגין אותן טענות לפיהן האב הסתיר מבית המשפט את מצבו והציג מסמכים רפואיים פסיכיאטריים סותרים בתיק ההוצל"פ (ר' תגובת האם מיום 17.12.25).

35. **הצדדים נשמעו ארוכות ביום 17.2.25 (בדיון מאוחד עם בקשה לצו הגנה שהוגש ע"י האם, ועליו יורחב בהמשך).**

36. בהחלטה מיום 19.2.25 נדחתה טענת האם, ביהמ"ש קבע כי על שני הצדדים לבצע בדיקת מסוגלות הורית והבהיר כדלקמן:

"בזהירות אציין כי בדיונים הרבים שהתקיימו בהליכים השונים בין הצדדים, האם ממעטת לדבר (אלא אם בית המשפט מקשה ודורש תשובות והתייחסות לשאלות), ובאופן כללי מעדיפה שניהול ההליכים ייעשו ע"י באי כוחה.

דברים אלה אינם מאפשרים לבית המשפט להתרשם מהאם באופן בלתי אמצעי.

בתסקיר פרטה העו"ס באריכות מדוע ממליצה כי ההורים יעברו בחינת מסוגלות הורית.

האם בתגובתה מתנגדת לאיבחון הדדי וטוענת כי העובדה שהיא משמשת כאם לחמישה ילדים, מעידה על יכולותיה ההוריות שאינן מוטלות בספק, ודורשת כי רק האב יעבור איבחון.

לציין כי עצירת המפגשים למשך פרק זמן ממושך אמנם היתה פועל יוצא של התנהגות האב, אולם אף של התנהלותה של האם, שלא השכילה להבין כי הקטינים זקוקים לאביהם (כפי שבית המשפט התרשם בצורה ברורה לאחר שמיעת הקטינים), הציפה את בית המשפט בבקשות ובהליכים שונים, כאשר הצדדים מנהלים משנת 2017 עשרות הליכים משפטיים, דבר שבוודאי אינו מיטיב עם הילדים.

עוד לציין כי בחינת מומחה בוודאי עמוקה יותר, ומקיפה יותר, כאשר היא נעשית כלפי כלל בני המשפחה, לרבות בחינת האינטראקציה בין כ"א מההורים לבין כ"א מהילדים וההמלצות תהיינה מקיפות יותר, דבר אשר על פניו נוכח מצבו של ל' כפי שעולה מהבקשה יכול בהחלט להועיל.

אין זו הפעם הראשונה בה האם מביעה התנגדות מוחלטת לכל בדיקה שתיעשה לה, ובית המשפט ממליץ לשני הצדדים לקדם כבר עכשיו את ההליך, לערוך בדיקה מקיפה ע"י מומחה (דבר, שיש בסמכותו של בית המשפט להורות אף ללא הסכמה), על מנת לגבש מסקנות מקיפות אשר לאופן בו ניתן יהיה לאפשר לקטינים לקיים קשר מיטיב עם שני הוריהם.

האם חוזרת וטוענת כי מדובר בעלויות בלבד, יחד עם זאת, ייצוג משפטי בעשרות ההליכים, אף הוא איננו ניתן חינום אין כסף, לפיכך נימוק זה מוקשה בעיני בית המשפט".

בקשה לצו הגנה שהגישה האם - ה"ט 22850-02-15:

37. ביום 10.2.25 הגישה האם בקשה למתן צו הגנה לטובת הקטינים, בטענה אלימות נפשית ורגשית מצידו של האב כלפיהם (ה"ט 22850-02-25).

38. במסגרת הבקשה ביקשה האם להציג בפני בית המשפט הקלטות של אמירות שונות של האב, שלטענתה נאמרו לקטינים, וכן צרפה תמלילים של ההקלטות. האם סרבה לתת פרטים כיצד הגיעו הקלטות אלה לידיה. האב מצידו התנגד להשמעת ההקלטות, לקבילותן וטען כי אלה "בושלו".

39. הצדדים נשמעו כאמור ביום 17.02.26, והבקשה נדחתה בפס"ד מפורט מיום 27.2.2025 בין היתר צויין כי -

"בעשרות ההליכים במסגרתן ניתנו מאות החלטות, והוגשה עשרות רבות של דיווחים של לשכת הרווחה עמדתה של האם היתה כי המפגשים בין האב לקטינים חייבים להיערך בפיקוח וכי על האב, ועליו בלבד, לערוך איבחון פסיכודיאגנוסטי. האם התנגדה לכל הרחבה של זמני השהות, שכוללים כיום מספר שעות אחת לשבועיים, כאשר תקופות לא מבוטלות סיכלה קיומם של המפגשים.

התנהגותו של האב זכתה לביקורת קשה מצד בית המשפט, התלונות הרבות שהגיש כנגד האם גרמו להפחתה משמעותית של זמני השהות, ולהקפאתם בחלק מהזמן, אולם אף התנהלותה של האם, אינה מתקבלת על הדעת.

בית המשפט שמע את הקטינים והם כמהים לקשר עם אביהם. אין ספק כי האב אמר לאורך השנים אמירות לא מותאמות לילדים, אמירות שפגעו בהם, אולם על מנת להבין מה חלקו של כל הורה במצבם של הקטינים, וכיצד ניתן לסייע להם, יש לערוך בדיקות מקיפות, ואכן גורמי הרווחה המליצו על בדיקות שני הצדדים. לא יעלה על הדעת מצב בו לאורך השנים חרף המלצות הרווחה האם מתנגדת לכל בדיקה שתיעשה לה, מתנגדת להדרכה הורית בטענה כי יכולותיה אינן שנויות במחלוקת, ותגיש עשרות בקשות בהליכים רבים לביצוע איבחון פסיכודיאגנוסטי לאב, ולו בלבד.

האב שילם מחיר יקר בגין התנהלותו, אולם האם רואה חירות לעצמה לפעול בכל דרך, לכפות דרישתה (לאחר שזו נדחתה פעם אחר פעם), וכעת עושה זאת בדרך של בקשה לפי החוק למניעת אלימות במשפחה, כאשר במקביל מנוהל הליך נוסף שהגישה לפניו כחודשיים, לחייב את האב לערוך בדיקה פסיכודיאגנוסטית, ובשני ההליכים הדרישה למעשה זהה - לקיים מפגשים בפיקוח, והרחבתם בכפוף לבדיקות האב והשתתפות בהדרכה הורית".

40. ביום 11.3.25 הגיש האב את הבקשה שבכותרת לסילוק על הסף של התובענה.

41. באותו היום – הגישה האם ערעור לבית המשפט המחוזי, שכן מיאנה להשלים עם פסק הדין בצו ההגנה (עמ"ש 29765-03-25).

42. לציין כי ביום 20.03.26 הגישה האם תסקיר משלים לבית המשפט המחוזי (התסקיר נסרק לתיק שבכותרת ביום 30.03.26), בהמשך להחלטת בית המשפט המחוזי מיום 16.3.25. העו"ס ציינה את התרשמותה לפיה מצבו הרגשי של ל' נפגע מחשיפתו המתמשכת לסכסוך ההורי, וכי הוא נתון בקונפליקט נאמנויות. בית הספר דיווח על נסיגה במצבו של ל' ועל אירוע אלימות שהוביל להשעייתו. כן דיווחה על רגרסיה במצה הרגשי והתפקודי של ע'.

43. במסגרת הליך הערעור, התקיים דיון מקיף ביום 30.3.25 בפני כב' השופט אסף זגורי, והוצעה לצדדים תוכנית טיפולית כוללת לכל המשפחה, ובמסגרתה, נקבע, בין היתר – כדלקמן:

"הסדרי שהות בין הילדים הקטינים לבין האב ימשיכו להתקיים במתכונת הנוהגת עד מתן החלטה אחרת.

בית המשפט ימנה גורם טיפולי מתכלל אשר יתאם בין ההורים ובין גורמי הטיפול. הצדדים ישקלו אם נכון למנות אפוטרופוס לדין שיהווה גם גורם מתכלל או גורם מקצועי אחר שבית המשפט ימליץ עליו.

ימונה גורם מקצועי על מנת לאבחן את ההורים והילדים על מנת להכיר וללמוד את עולמם הפנימי של הילדים וההורים, קווים אישיותיים, הגנות, יכולות אישיותיות, חולשות וחוזקות הקשורות בהורות של כל אחד מהם. ככל שהגורם המאבחן ידרוש פירוט מהצדדים לעניין עבר רפואי קודם הצדדים יוותרו על חיסיון וישתפו פעולה באופן מלא. הגורם המאבחן יערוך תצפית על אינטראקציות בין הילדים לבין ההורים בתנאים שייקבעו. במידת הצורך תיבחן אפשרות לתצפית על אינטראקציה גם עם בני זוג של מי מההורים עם הילדים. הגורם המאבחן יקבל מידע מלא אודות המשפחה מגורמי הרווחה, החינוך והטיפול של הילדים..."

44. בהעדר הסכמה להצעת בית המשפט, לאחר שהאב ביקש לערוך שינויים בהצעה, הערעור שהוגש על פסק הדין בצו ההגנה נדחה (פס"ד מיום 30.03.25).

45. כבר למחרת היום, ביום 31.3.25 הגישה האם לבית משפט זה בקשה במסגרתה עתרה לקבל את הצעת בית המשפט המחוזי.

46. לציין כי בין לבין הוגשו בקשות שונות וניתנו החלטות, כאשר מועד הדיון בתיק נדחה בשל מצב החירום ובשל נסיעה ממושכת של ב"כ התובעת לחו"ל לשם קבלת טיפול רפואי.

47. ביום 12.11.25 התקיים דיון, במסגרתו טענה האם כי מפגש בן שעות בודדות בין האב לקטינים אחת לשבועיים, הוא הוא מקור כל הקשיים השונים של הקטינים, וביקשה שהאב יעבור איבחון ויחתום על וס"ר.

48. האב מצידו עתר להרחבת זמני השהות באופן שהקטינים ישוה עימו אחת לשבועיים בסופ"ש, והתנגד לכל בדיקה נוספת.

49. בתום הדיון ניתנה הוראה על עריכת תסקיר בדבר הרחבת זמני שהות ללינה אחת לשבועיים בבית האב. ועל שמיעת הקטינים פעם נוספת ע"י בית המשפט.

50. העו"ס נפגשה עם הקטינים, וביום 13.11.25 הגישה תסקיר בו ציינה כי "שני הילדים כל אחד בדרכו, הביעו את רצונם לא להיות מעורבים בפן המשפטי וביקשו להרחיב את זמני השהות עם האב".

העו"ס הדגישה כי -

"לראשונה מזה שנים רבות בהן נפגשתי עמם, השיח שלהם היה מחובר למציאות ואותנטי והם הצליחו להביע את רצונם האמיתי ללא ייצוג פנימי של מי מההורים. נראה כי השיח סביב היחסים במשפחה מכביד עליהם מאוד והביעו שיתאפשר להם להיות ילדים ללא נטל כבד על כתפיהם הקטנות. ניכר מהתגובה של א', כפי שתוארה לעיל, כי הייתה מתוך הצפה רגשית וחוסר ידיעה מה עליה להגיד ומהן הציפיות ממנה. אך יחד עם זאת היא הצליחה לבטא את הרגשות והרצונות האמיתיים שלה. גם באשר ל' ניכר האופן הבוגר בו הביע את עמדתו ורצונו שלא להצטרך לייצג מי מהוריו אלא להנות מהשהות עם כל אחד מהם וכפי שביקש, שתהיה לו ילדות נורמטיבית".

עוד ציינה העו"ס כי התרשמה בפגישה עם הילדים, כי -

"שניהם התבגרו מאוד, ומבחינה רגשית הם רגועים יותר ומוסתיים יותר וישנה חשיבות רבה לשמר את המצב הנוכחי. יחד עם זאת, הילדים מצפים ורוצים קשר רחב ומשמעותי יותר עם האב אך יש לוודא כי הדבר לא יפגע ברווחתם".

הומלץ על הרחבת זמני השהות באופן בו אחת לחודש תתווסף לינה בסופ"ש אצל האב. כלומר, מפגש אחד ללא לינה ומפגש לאחר מכן הילדים ישהו עם האב מיום שישי לאחר סיום מסגרות החינוך ויחזרו במוצאי שבת לבית האם.

51. לאחר שני ארוכות מדי של התדיינות משפטית, דיווח זה הינו משמעותי ביותר, והוא מתאר תפנית של ממש לעומת מצבם של הקטינים בשנים האחרונות.

52. נוכח תחושות הקטינים, כפי שהביעו בפני העו"ס, ראיתי לנכון להקפיא את ההחלטה בעניין שמיעת הקטינים, נוכח החשש ששמיעה נוספת שלהם על ידי בית המשפט תכביד עליהם. בית המשפט הפציר בצדדים לקבל את המלצות התסקיר ולהניח למחלוקות ביניהם וציין "נראה כי הקטינים עייפו והפתרון המוצע ע"י העו"ס יכול בהחלט להביא לרגיעה במצבם" (ר' החלטה מיום 18.11.25).

53. האב קיבל את המלצות התסקיר וביקש לקיים את זמני השהות לאלתר ואילו האם מתנגדת מכל וכל להרחבת זמני השהות, טרם יעבור האב אבחון פסיכודיאגנוסטי ומסוגלות הורית.

54. הצדדים הגישו סיכומיהם בבקשה לסילוק על הסף, וכעת עלי להכריע בבקשה.

תמצית טענות הצדדים בבקשה לסילוק על הסף:

55. בתמצית ייאמר כי לטענת האב, יש לסלק את התביעה על הסף מחמת מעשה בית דין מאחר שמדובר בתביעה ממוחזרת לכתבי טענות שהוגשו בעבר, כאשר מדובר בהליך שהוגש בחוסר תום לב דיוני מובהק, שנועד לצורכי הליכים אחרים שמתנהלים בין הצדדים, בעיקר הליכי ההוצ"פ, כאשר מטרת ההליך הינה לאיין את תוצאות פסק הדין, כשהתובעת מצפה את בית המשפט בבקשות, תוך ניצול לרעה של הליכי משפט בניסיון לעקוף את פסק הדין וההחלטות שניתנו. לתובעת ניתן יומה וכעת מנועה מלהעלות טענות שנדונו לגופן והוכרעו בהליך קודם, כאשר התובעת עצמה סרבה לבצע איבחון וכעת מבקת להתיש את האב, על מנת שיוותר לע זכותו האבהית לקיום קשר נורמטיבי עם ילדיו. עוד נטען בסיכומים כי מהתסקיר האחרון שהוגש עולה כי הילדים כבר נואשים מההליך המשפטי וכי טובת הקטינים להרחיב את זמני השהות, ודי בכך להורות על סילוק התביעה על הסף. עוד טען כי התובעת מנועה מלהגיש תביעתה בשל "השתק הגנה", מחשש לאיון הוראות ותוצאות פסק הדין הקודם במתן הכרעות סותרות.

56. מנגד, טענה האם כי הבקשה לא הוגשה בהזדמנות הראשונה ולא נתמכה בתצהיר. הבקשה מהווה בזבוז זמן שיפוטי, כאשר האב מנסה לאחוז במקל משני קצותיו, מחד טוען למעשה בית דין ומנגד מגיש בקשה להרחבת זמני השהות. עוד טענה כי רק

ביום 17.11.24, תשעה חודשים לאחר מתן פסק הדין, התגלו מסמכים חדשים המעידים על מצבו הפסיכיאטרי, אותם הסתיר האיש מעיני בית המשפט במכוון, ומדובר בראיות חדשות ובשינוי נסיבות מהותי. עוד נטען בסיכומים כי יש לקבל את הצעת בית המשפט המחוזי לביצוע אבחון פסיכודיאגנוסטי למשפחה (הצדדים וילדיהם) שיימנע בעתיד צורך בפניות נוספות לבית המשפט, כאשר לרווחה אין כלים מתאימים לתת מענה הולם לצורכי המשפחה.

דיון והכרעה:

57. תקנה 43 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018, מסמיכה את בית המשפט "לדחות תביעה בכל עת בשל קיומו של מעשה בית דין, התיישנות או מכל נימוק אחר, שלפיו הוא סבור כי ראוי ונכון לדחות את התביעה."
58. הלכה פסוקה היא, כי לא בנקל יעתר בית המשפט לבקשה לסילוק תביעה על הסף. כאשר יש סיכוי, אפילו הנמוך ביותר, כי ככל שהטענות הנטענות יוכחו, התביעה אכן תתקבל, ולו באופן חלקי, אין להיעתר לבקשה לסילוק התביעה. בית המשפט יעשה שימוש בסמכות זו של סילוק על הסף רק במקרים קיצוניים ויוצאי דופן (ע"א 335/78 שאלתיאל נ' שני פ"ד לו(2) 151. ע"א 5634/05 צוקית הכרמל פרויקטים בע"מ נ' מיכה צח חברה לקבלנות כללית בע"מ" 2007).
59. בבסיס הכלל של מעשה בי-דין, ניצב הרעיון של סופיות הדיון ותפיסה לפיה, יש בהכרעה שיפוטית קודמת כדי להביא, במקרים המתאימים לכך, לסיום ההתדיינות המשפטית בין הצדדים באותו עניין. כן, עומדים בבסיס הכלל טעמים שבטובת הציבור ובתקנת הציבור, שעיקרם הפעלה יעילה של מערכת בתי המשפט ומניעת כפל התדיינות והכרעות סותרות העלולות לפגוע ביציבות המשפט ובוודאות ההחלטות הניתנות מכוחו. כמו כן מיועד הכלל של מעשה בית-דין להגן על האינטרסים של בעלי הדין ולמנוע ממי שניתנה לו הזדמנות הוגנת ומלאה למצות את עניינו בבית המשפט לשוב ולהטריד את יריבו באותו עניין (ר' הדברים שכתבתי בתמ"ש (משפחה צפת) 11-22-28719-א' נ' מ (16.10.2025) והפניות שם).
60. כפי שפורט לעיל, תביעה זו מבקשת לברר בקשה שכבר הוכרעה בעבר. יש לראות בכתב התביעה שהוגש משום ניצול הליכי משפט לרעה, מאחר שהתובעת עושה שימוש בהליכים משפטיים ובהתדיינות בלתי פוסקת על מנת לסכל כל הרחבה של זמני השהות תוך דרישה חוזרת ונשנית של בקשות שנדחו בעבר.
61. אמנם פסק הדין שניתן בתלה"מ 23-01-31519, במסגרתו נקבע מנגנון הרחבת זמני השהות עם האב, ניתן כאשר האב היה התובע והאם היא הנתבעת, אולם אין בכך כדי למנוע החלת הכלל בדבר "מעשה בי-דין" בתביעתה של האם. דוקטרינה זו פותחה בפסיקה ומכונה "השתק הגנה בהליכים אזרחיים". כלל השתק עילה יחול על תובע (נתבע בהליך קודם) מקום שהתביעה המאוחרת היא בגדר 'ההופכי' לתביעה המוקדמת, במובן זה שקבלת התביעה המאוחרת מאיינת את פסק הדין המוקדם שניתן כנגד הנתבע שם (ע"א 4576/17 Air Via OOD נ' השטיח המעופף בע"מ, 8.12.18).
62. על פיתוח מוסד זה של השתק ההגנה בהליכים אזרחיים ואופן החלתו בבתי המשפט לענייני משפחה ר' דברין המאלפים של כב' השופט אסף זגורי בתמ"ש (משפחה נצרת) 01-21-9938-צ.א נ' ר.ב (1.6.2021). בין היתר נפסק כי –

"בנוסף לאמור בפסיקה לעיל סבורני, כי שיקולים של מדיניות משפטית, שמירה על משאבי מערכת ופרשנות לשונית ותכליתית של כללי ההתדיינות החדשים שנקבעו בפסיקה ולאחרונה במסגרת תקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט – 2018 ותקנות בית משפט לענייני משפחה (סדרי דין) התשפ"א – 2020 לא רק מצדיקים אלא מחייבים את סילוק התביעה על הסף... ועוד יוטעם, כי דווקא לאור הנטייה של בני המשפחה לשוב ולהגיש תביעות האחד כנגד משנהו על בית המשפט לעמוד על המשמר ולא לאפשר כאשר מדובר בהליכים הנובעים מאותה תשתית עובדתית, לשנות או לאיין את ההכרעה בהליך הראשוני באמצעות בירור תביעה נוספת עם טענות זהות או טענות שניתן היה להעלות בהליך הקודם. ייתכן ולפיכך יוחל הכלל האמור גם בתחומים אחרים בענייני משפחה שבהם מבחן התוצאה הוא המכריע ולא מבחן ההליך או מעמד הצדדים, אך אני מותיר הדבר בצריך עיון הואיל ואיני נדרש לו בפסק דין זה (טול למשל הליך בעניין הסדרי שהות עם קטין שמגיש הורה א' כנגד הורה ב' וניתן פסק דין. ברור שהורה ב' לא יוכל להגיש תביעה לשינוי ההסדרים אם היא מבוססת על אותה מסכת עובדתית שנדונה בהליך הקודם (ראו למשל: פסק דינו של השופט פיליפ מרכוס בתמ"ש (יר') 23723/05 ה.ס. נ' ר.ס. [פורסם בנבו] (22/2/2011)) הוא הדין במקרה שהורה

א' מגיש תביעה לקבוע אותו כהורה מרכז של הוצאות שאינן תלויות שהות על פי בע"מ 919/15 [פורסם בנבו]. אין צורך שההורה האחר יגיש תביעה נגדית (על בסיס אותה מסכת עובדות) כדי שייקבע שהוא ההורה המרכז."

63. במקרה זה מבקשת האם למנוע יישומו של פסק דין שניתן בעניין זמני שהות עם האב, והאופן בו יורחבו.
64. כפי שציינתי בפסקי דין קודמים (ר' למשל תלה"מ (משפחה צפת) 03-24-36875 פלוני נ' אלמונית(6.8.2025) וההפניות הרבות שם), ככלל פס"ד בעניין הסדרי הורות ופס"ד בעניינם של קטינים, איננו מהווה מעשה ביי"ד. יחד עם זאת, אין משמעות הדברים כי בכל עת ניתן להביאו מחדש לבחינה שיפוטית. על בית המשפט להימנע ממתן אפשרות לצדדים להתנצח באופן תמידי ובלתי פוסק בעניינם של קטינים, על גבם של הקטינים, וכאשר הם אלה שמשלמים את המחיר האמיתי.
65. לא מצאתי כי יש בטענות האם כדי לקיים את התנאים הנדרשים לבחינה מחודשת בעניינם של הקטינים, כפי שנקבעו כבדיון הנוסף בפרשת נחול (דנ 17/75 נחול נ' לוי, פ"ד ל (2) 113): "הראשון - השתנות הנסיבות לאחר מתן החלטת הקודמת של בית-המשפט...התנאי השני: התגלות "עובדות נוספות" מאז מתן החלטתו הקודמת".
66. כאמור לעיל, השיקולים התומכים בהתדיינות חוזרת (זכות הגישה לערכאות ועיקרון הצדק ולפיו שינוי הנסיבות הופך את המשך אכיפת פסק הדין לבלתי צודקת), במקרה שלפני, משקלם נמוך שכן זכות הגישה לערכאות נוצלה ע"י האם וכעת אף מנוצלת לרעה.
67. כנגד שיקולים אלה עומדים שיקולים כבדי משקל - הן אלה המערכתיות (אשר נוגעים להכבדה על עבודת בית המשפט ורשויות הרווחה שמעורבותם נדרשת בתיקים מסוג זה, ולעקרון סופיות הדיון), והן אלה נוגעים לבעלי הדין (ובכללם זכויותיו של ההורה השני שנדרש לנהל פעם נוספת הליך משפטי שכבר הוכרע, על כל המשתמע מכך, חשש מפגיעה בקטינים שפעמים רבות טובתם נפגעת מעצם קיומו של הליך שיפוטי בעניינם, והצורך בשמירה על היציבות המשפחתית ומניעת טלטלה משפחתית נוספת שהיא מנת חלקה של כל משפחה הבאה לפתחו של בית משפט זה), אשר במקרה זה יש לעניק להם משקל רב, ובראשם - טובתם של הקטינים בהפסקת ההתדיינות המשפטית.
68. לצורך כתיבת פסק הדין, נאלץ בית המשפט לצלול לתחילתם של ההליכים המשפטיים, ולראות ממעוף הציפור את השתלשלות ההליכים, הבקשות וההחלטות השונות שניתנו לאורך השנים. בחינה זו, כפי שפורטה בהרחבה לעיל, מובילה למסקנה ברורה כי יש לדחות את התביעה על הסף, ולפעול ליישום הוראות פסק הדין החלוט שניתן.
69. אמנם במהלך השנים התנהלותו של האב היתה בעייתית, וביקורת רבה הושמעה בהחלטות ובפסקי הדין השונים על התנהלותו, יחד עם זאת השאלה העומדת להכרעה היא האם יש לחייב את האב בעריכת איבחון פסיכודיאגנוסטי כתנאי להרחבת זמני שהות עם האב, והתשובה לשאלה זו - שלילית.
70. במשך השנים פעלה בשני ערוצים ברורים - האחד - פעלה לסיכול כל החלטת המורה על הרחבת זמני שהות עם האב, והשני - עמדה על עריכת איבחון פסיכודיאגנוסטי לאב לצד סירוב מוחלט עיקש ונחרץ לערוך כל איבחון שהוא לגביה. בהקשר זה יצוין כי בית המשפט כי האם ממעטת לדבר ונשענת על טיעונים משפטיים הבאים מפיו של בא כוחה, דבר שעורר לא אחת קושי.
71. סירובה הנחרץ של האם לאורך השנים להשתתף בכל בדיקה שהיא, קיבל תפנית רק בבית המשפט המחוזי, במסגרת הערעור על פסק הדין שניתן לאחר שבקשתה למתן צו הגנה נדחתה. אז ורק אז התרצתה והביעה נכונות להשתתף באיבחון מסוגלות הורית שיערך לשני הצדדים.
- לא מן הנמנע, כי עמידתה האיתנה של התובעת, על תוכנית מקיפה שהוצעה ע"י בית המשפט המחוזי, איננה מנותקת כליל מידיעתה כי האב התנגד לתוכנית, ואילו ככל שהיא תעמוד על קיומה כעת, יהיה בכך כדי לדחות את הקץ, ביישום הוראות פסק הדין.
72. הדרישה לעריכת איבחון פסיכודיאגנוסטי לאב (שזה למעשה הסעד בהליך העיקרי), נטענה באינספור בקשות והוכרעה, ואין במסמכים שהוגשו בהליך ההוצל"פ כדי לשנות מהכרעות אלה. לא ניתן לראות בהן "שינוי נסיבות" בוודאי לא מהותי המצדיק חיוב האב לעבור איבחון כאילו לא הוכרע דבר, במיוחד כאשר לאורך השנים טענה האם כי האב מדבר בקולות שונים בערכאות השונות:

1. בפסק הדין מיום 20.8.19 (בתלה"מ 17-03-53952 ותלה"מ 17-05-17696 התייחס בית המשפט לנימוקים לדחיית דרישת האם שהאב יעבור איבחון פסיכיאטרי.
2. בתלה"מ 23-01-31519, עתרה האם ביום 19.9.23 שהאב יבצע בדיקה פסיכודיאגנוסטית בטענה כי מציג מסמכים רפואיים/פסיכיאטריים סותרים בערכאות השונות. בין היתר, טענה כי מסמך שהגיש האב הוגש "בניגוד מוחלט למסמכים אחרים אותם הציג האיש למשטרת ישראל בתיק הוצל"פ מזונות מס' 18-11-515666 אשר לנוכח הצגתם קבע פסיכיאטר/רופא משטרת כי האיש אינו כשיר מבחינה נפשית למעצר". עוד טענה, כי בעבר זייף את עובדת פטירתו של אביו, בתקופת שירותו הצבאי. בנוסף טענה כי "משהוגשו לערכאות שיפוטיות שונות מסמכים רפואיים שונים העוסקים בכשירותו הנפשית של האיש, הסותרים זה את זה ב-180 מעלות, משהתנהלותו של האב אינה סבירה, לרבות השימוש בילדי הצדדים במאבקו באם... לא ייגרם לאב כל נזק אם יעבור בדיקה פסיכודיאגנוסטית....".
3. בתגובה מיום 10.6.24 טענה האם "לאור התנהגותו החוזרת של האב כפי שמוכרת לביהמ"ש הנכבד וכפי שנתנו בעניינה ביהמ"ש הנכבד החלטות רבות, יש להורות על ביצוע אבחון פסיכודיאגנוסטי לאב.... ויוזכר לביהמ"ש הנכבד משהוגשו לערכאות שיפוטיות שונות מסמכים רפואיים שונים העוסקים בכשירותו הנפשית של האיש, הסותרים זה את זה ב-180 מעלות".
4. ביום 11.7.24 בבקשה לעיכוב ביצוע טענה כי "יוזכר כי האיש הגיש להוצל"פ ומשטרת ישראל מסמכים רפואיים /פסיכיאטריים בדבר אי כשירותו למעצר, מנגד טען לביהמ"ש הנכבד כי הוא כשיר פסיכיאטרי, כשמדובר בסתירה מהותית שלא התבררה כלל בבימ"ש נכבד זה....".
73. כפי שפורט בהרחבה לעיל, הבקשות נדחו ונקבע כי אין מקום להתלות את המפגשים בין הקטינים לאב באבחון פסיכודיאגנוסטי, תוך העברת ביקורת על סירובה המוחלט לעבור איבחון כלשהו. בנוסף צויינה התרשמות בית המשפט דרישת האם לאיבחון האב, נועדה בעיקר לצרכים שאינם נוגעים לקשר של האב עם הקטינים אלא לצרכים אחרים (יכולתה לפעול לגביית מזונות מהאב).
74. **לסיכום:** הסעד המבוקש כולל טענות ממוחזרות ואין ממש בטענה כי מדובר ב"שינוי נסיבות מהותי". כל מטרת ההליך הינה שינוי הכרעות קודמות וסיכול יישום פס"ד חלוט.
75. לכך יש להוסיף את הנימוק החשוב ביותר - בירור התובענה מנוגד לטובת הקטינים.
76. לאחר שניתנה הצעת בית המשפט המחוזי, שכללה תוכנית התערבות רחבה ומקיפה הכוללת מעורבות של הקטינים וחשיפתם לגורמי איבחון וקביעת גורם מתכלל, חלה תפנית משמעותית: חלה רגיעה במצבם של הקטינים.
77. העו"ס שליוותה את המשפחה שנים ארוכות, ציינה בתסקיר מיום 13.11.25 כי **לראשונה מזה שנים רבות** בהן נפגשה עם הקטינים, השיח שלהם היה מחובר למציאות ואותנטי. לאחר נפגשה עם הקטינים ציינה כי **"שני הילדים כל אחד בדרכו, הביעו את רצונם לא להיות מעורבים בפן המשפטי וביקשו להרחיב את זמני השהות עם האב"**.
78. לעומת שנים עברו, במהלך הוגשו דיווחים מדאיגים על מצבם של הקטינים (לעיתים לאחר התייעצות עם עו"ס לחוק נוער), בעיקר בהתייחס לקטין ל' שסבל מחרדות. הקטין נהג לחזור על בקשתו "לא להיות הרמקול של ההורים", ובשלב מסוים הגיע לטיפול עם גבות שנתלשו על ידו, לטענתו מרוב לחץ (ר' דיווח העו"ס שהוגש ביום 13.6.21). הקטינים שימשו כלי משחק של ממש בטענות הדדיות של שני ההורים על התפקוד ההורי, וכל צד טען לאלמנטים התעללות והזנחה מצידו של ההורה האחר. כיום התרשמות העו"ס היתה שונה.
79. העו"ס הדגישה בתסקיר מיום 183.11.25 כי -

"לראשונה מזה שנים רבות בהן נפגשתי עמם, השיח שלהם היה מחובר למציאות ואותנטי והם הצליחו להביע את רצונם האמיתי ללא ייצוג פנימי של מי מההורים. נראה כי השיח סביב היחסים במשפחה מכביד עליהם מאוד והביעו שיתאפשר להם להיות ילדים ללא נטל כבד על כתפיהם הקטנות. ניכר מהתגובה של א', כפי שתוארה לעיל, כי הייתה מתוך הצפה רגשית וחוסר ידיעה מה עליה להגיד ומהן הציפיות ממנה. אך יחד עם זאת היא הצליחה לבטא את הרגשות והרצונות האמיתיים שלה. גם באשר לל' ניכר האופן הבוגר בו הביע את עמדתו ורצונו שלא להצטרך לייצג מי מהוריו אלא להנות מהשהות עם כל אחד מהם וכפי שביקש, שתהיה לו ילדות נורמטיבית".

עוד ציינה העו"ס כי התרשמה בפגישה עם הילדים, כי -

"שניהם התבגרו מאוד, ומבחינה רגשית הם רגועים יותר ומוסתיים יותר וישנה חשיבות רבה לשמר את המצב הנוכחי. יחד עם זאת, הילדים מצפים ורוצים קשר רחב ומשמעותי יותר עם האב אך יש לוודא כי הדבר לא ייפגע ברווחתם".

הומלץ על הרחבת זמני השהות באופן בו אחת לחודש תתווסף לינה בסופ"ש אצל האב. כלומר, מפגש אחד ללא לינה ומפגש לאחר מכן הילדים ישהו עם האב מיום שישי לאחר סיום מסגרות החינוך ויחזרו במוצאי שבת לבית האם.

80. העו"ס ציינה את רצון הקטינים לקשר רחב ומשמעותי יותר עם האב, לצד החשש שהאב לא הפנים באופן מלא את ההשלכות של מעורבותם של הילדים בהליכים משפטיים, לפיכך סברה כי יש להרחיב את זמני השהות באופן שלא יפגע ברווחתם האישית ותפקודם.

81. המלצה זו של העו"ס לסדרי דין מאוזנת ועולה בקנה אחד עם פסק הדין החלוט שניתן. יש לתת משקל רב להערכת המקצועית של העו"ס ולנסיינה הרב, באופן כללי ובמשפחה זו בפרט, כאשר לאורך השנים הגישה למעלה מ-30 דיווחים חו"ד והמלצות.

82. במצב דברים זה, הצעת בית המשפט המחוזי, שהיתה נכונה לשעתה, ובה מנסה האם כעת להיאחז, איננה עומדת עוד על הפרק.

83. מהטעמים שפורטו לעיל, אני רואה לנכון להורות על דחיית התביעה על הסף.

84. בהתאם להוראות פסק הדין שניתן ביום 11.2.24 ולהמלצת העו"ס, אני מורה על הרחבת זמני השהות בהתאם לתסקיר מיום 13.11.25.

85. מכוח הסמכות שלפי סעיפים 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב – 1962 אני מסמיכה את העו"ס לסדרי דין להכריע במחלוקות בין ההורים אשר לקיום זמני השהות. תוקף ההסכמה למשך שנה מהיום.

86. הצדדים מחוייבים להישמע להנחיות העו"ס ודין כל הנחיה שלה כדין הוראה שיפוטית, שעה שהיא מהווה זרועו הארוכה של בית המשפט.

87. בשים לב לתוצאת פסק הדין והתנהלות האם, אני מחייבת את התובעת בהוצאות משפט בסך כולל של 6,000 ₪ לטובת הנתבע. מאחר שהנתבע מיוצג ע"י הלשכה לסיוע משפטי – הוצאות אלה ישולמו לטובת אוצר המדינה.

88. אני קוראת לשני הצדדים להניח את המחלוקות ביניהם, להימנע מעירוב הקטינים בסכסוך, ולראות את טובתם לנגד עיניהם. לאחר תשע שנות התדיינות משפטית, הגיעה העת לתשע שנים (לפחות!) של רגיעה.

ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, כ"ח ניסן תשפ"ו, 15 אפריל 2026, בהעדר הצדדים.

אביבית נחמיאס, שופטת, סגנית הנשיא

בעלי דין המבקשים הסרת המסמך מהמאגר באמצעות פניית הסרה בעמוד [יצירת הקשר](#) באתר. על הבקשה לכלול את שם הצדדים להליך, מספרו וקישור למסמך. כמו כן, יציין בעל הדין בבקשתו את סיבת ההסרה. יובהר כי פסקי הדין וההחלטות באתר פסק דין מפורסמים כדין ובאישור הנהלת בתי המשפט. בעלי דין אמנם רשאים לבקש את הסרת המסמך, אולם במצב בו אין צו האוסר את הפרסום, ההחלטה להסירו נתונה לשיקול דעת המערכת

Disclaimer

הודעה

באתר זה הושקעו מאמצים רבים להעביר בדרך המהירה הנאה והטובה ביותר חומר ומידע חיוני. עם זאת, על המשתמשים והגולשים לעיין במקור עצמו ולא להסתפק בחומר המופיע באתר המהווה מראה דרך וכיוון ואינו מתיימר להחליף את המקור כמו גם שאינו בא במקום יעוץ מקצועי.

האתר מייעץ לכל משתמש לקבל לפני כל פעולה או החלטה יעוץ משפטי מבעל מקצוע. האתר אינו אחראי לדיוק ולנכונות החומר המופיע באתר. החומר המקורי נחשף בתהליך ההמרה לעיוותים מסויימים ועד להעלתו לאתר עלולים ליפול אי דיוקים ולכן אין האתר אחראי לשום פעולה שתעשה לאחר השימוש בו. האתר אינו אחראי לשום פרסום או לאמיתות פרטים של כל אדם, תאגיד או גוף המופיע באתר.